

forhandlingsberettigede tjenestemandsoverenskomster, henvises til nedenstående bemærkninger:

Til 1.

Den ændrede formulering af § 86 skyldes den i § 1, stk. 2, i loven om beregning af et reguleringspristal optagne bestemmelse om, at dette pristal skal anvendes ved pristalsreguleringer, der er fastsat ved lov.

Til 2.

På det private arbejdsmarked er det fastlagt, at dyrtidstillæggene skal reguleres for hver fulde tre points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 samt for hver fulde to points' udsving i reguleringspristallet under 100. Det er endvidere bestemt, at voksne mandlige lønmodtagere, der hører under hovedorganisationerne på det private arbejdsmarked, med virkning fra september 1963 skal have udbetalt seks øre i timen. Dette beløb svarer til to trediedele af en portion dyrtidstillæg efter de hidtil gældende regler.

Ligesom tilfældet var ved den i 1961 gennemførte ændring af lønnings- og pensionslovens bestemmelser om dyrtidsregulering, må det anses for ønskeligt, at tidspunkterne for dyrtidsregulering i det væsentlige er sammenfaldende for tjenestemænd og for det store flertal af andre lønmodtagere. Det foreslås derfor, at dyrtidstillægget ændres for hver fulde tre points' udsving i op- og nedadgående retning i reguleringspristallet ud over 100. Der er derimod ikke optaget nogen bestemmelse om regulering af tjenestemandslønningerne ved fald i reguleringspristallet under 100, idet tjenestemandsoverenskomsterne under hensyn til indholdet og virkningen af den hidtil gældende reguleringsordning har henstillet, at dette spørgsmål gøres til genstand for nærmere forhandling, såfremt den omhandlede situation måtte blive aktuel, ligesom organisationerne har modtaget tilsagn om, at den samlede reguleringsordning for tjenestemændene optages til fornyet forhandling, hvis der på et senere tidspunkt på det private arbejdsmarked måtte blive truffet aftale om ændring af pristalsintervallet på 3 points.

Ved at fastsætte, at dyrtidstillægget ændres for hver fulde tre points' udsving i reguleringspristallet ud over 100, vil reguleringspristallet ske ved pristalsændringer, der er 1,65 gange så store som ændringer på tre points i det hidtil anvendte pristal, der med basis i juli 1949 beregnedes til 165 i januar 1963.

Som følge af den sjældnere regulering, som overgangen til anvendelse af reguleringspristallet således

medfører, vil det allerede for at imødegå en forringelse af tjenestemændenes hidtidige dyrtidsregulering være nødvendigt at forhøje størrelsen af de portioner, hvormed tjenestemandslønningerne reguleres.

På denne baggrund foreslås en ændret opgørelsesmåde for dyrtidstillægget.

Siden 1. april 1958 er tjenestemandslønningerne dyrtidsreguleret med portioner, hvis størrelse principielt udgør en procentdel af den lønning, som fastsattes i lønnings- og pensionsloven af 1958 uden senere tilkommende overenskomstillægsportioner. Som følge heraf giver de hidtidige dyrtidsportioner under stigende realindkomst og pristal stadigt ringere dækning for dyrtiden. Det foreslås derfor, at grundlaget for dyrtidsreguleringen fremtidig bliver bruttolønningen pr. 1. april 1963 (bortset fra eventuelt stedstillæg), men med tillæg af eventuelt kommende overenskomstillægsportioner. Endvidere foreslås, at den angivne lønstørrelse reguleres med 3 pct. for hver 3 points stigning i reguleringspristallet udover 100. Herigennem får tjenestemændene til stadighed samme dækning for dyrtiden, uanset pristalsændringernes styrke og hyppighed. Ændringen indebærer endvidere, at tjenestemandslønningerne fremtidig stiger og falder helt overensstemmende med reguleringspristallets udsving. Tjenestemændene får herved en forbedret dækning for dyrtiden i forhold til den hidtidige ordning. Dette skønnes imidlertid rimeligt under hensyntagen dels til tjenestemændenes særlige stilling i lønningsmæssig henseende, dels til den stedfundne ændring i pristalsgrundlaget.

Det i stk. 3 indeholdte forslag om forhøjelse af tjenestemandslønningerne med 1 pct. med virkning fra 1. oktober 1963 svarer til ydelsen af ca. to trediedele portion dyrtidstillæg efter den hidtil anvendte skala og tilsigter i princippet at ligestille tjenestemændene og det store flertal af de privatansatte lønmodtagere på dette punkt.

Til 3.

Ved den ændrede affattelse af § 90 vil dyrtidsreguleringen af honorarer og bestillingstillæg som hidtil ske i samme forhold som lønningernes dyrtidsregulering.

Til 4.

Ændringsforslaget er redaktionelt, idet den i § 91 omhandlede reguleringsmåde ikke længere finder anvendelse på vederlag fastsat i henhold til lov.